TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 19. martā *

Lieta C-256/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 16. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 31. maijā, tiesvedībā

Mitsui & Co. Deutschland GmbH

pret

Hauptzollamt Düsseldorf.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], P. Kūris [*P. Kūris*] (referents) un K. Toadere [*C. Toader*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretāre K. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 12. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Mitsui & Co. Deutschland GmbH* vārdā — H. Nēms [*H. Nehm*], *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un K. Šulce-Bāra [*C. Schulze-Bahr*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — S. Šenbergs [*S. Schønberg*] un F. Hofmeisters [*F. Hoffmeister*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 21. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu jautājumu ir par to, kā interpretēt 29. panta 1. punktu un 3. punkta a) apakšpunktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Muitas kodekss"), kā arī 145. panta 2. un 3. punktu Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2002. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 444/2002 (OV L 68, 11. lpp.; turpmāk tekstā — "īstenošanas regula"). Otrkārt, lūgums ir par īstenošanas regulas 145. panta 2. un 3. punkta spēkā esamību.

2 Šo lūgumu *Finanzgericht Düsseldorf* [Diseldorfas Finanšu tiesa] izteica tiesvedībā starp *Mitsui & Co. Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā — "*Mitsui*") un *Hauptzollamt Düsseldorf* (Diseldorfas Galvenā muitas pārvalde, turpmāk tekstā — "*Hauptzollamt*") par lūgumu atmaksāt muitas nodokļus.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Saskaņā ar Muitas kodeksa 29. pantu:

"1. Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

a) nav nekādu ierobežojumu pircējam preces realizēt vai lietot, izņemot tādus:

— ko nosaka vai prasa tiesību akti vai valsts iestādes Kopienā,

— kas ierobežo preču atkalpārdošanas ģeogrāfisko apgabalu,

vai

— kas būtiski neietekmē preču vērtību;

b) pārdošana un cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtību attiecībā uz novērtējamām precēm nav iespējams noteikt;

c) pārdevējs ne tieši, ne netieši nesaņem nekādu ienākumu daļu no tā, ka pircējs preces atkal pārdod, realizē vai lieto, izņemot gadījumus, kuros saskaņā ar 32. pantu var izdarīt attiecīgus precizējumus

un

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti vai — ja pircējs un pārdevējs ir saistīti — darījuma vērtība ir pieņemama muitas vajadzībām saskaņā ar 2. punktu.

[..]

3. a) Cena, kas faktiski samaksāta vai maksājama, ir pircēja samaksātā vai maksājamā kopējā summa pārdevēja labā par ievestajām precēm, un tajā ietilpst visi pircēja samaksātie vai maksājamie maksājumi pārdevējam saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem vai trešai pusei, lai izpildītu saistības pret pārdevēju. Maksājumam nav obligāti jābūt naudas pārskaitījuma formā. Maksājumu tiešā vai netiešā veidā var izdarīt ar akreditīviem vai apgrozāmiem vērtspapīriem.

[..]”

4 Muitas kodeksa 67. pantā ir paredzēts šādi:

“Ja skaidri nav noteikts citādi, tad, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, izmanto to datumu, kurā muitas dienesti muitas deklarāciju pieņēmuši.”

5 Muitas kodeksa 236. pantā ir noteikts, ka:

“1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai ka tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

[..]

2. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž, pamatojoties uz iesniegumu, kas attiecīgajai muitas iestādei iesniegts triju gadu laikā no dienas, kad šo muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Šo termiņu pagarina, ja attiecīgā persona sniedz pierādījumus, ka minētajā termiņā iesniegumu nav varējusi iesniegt neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ.

Ja šajā laikā muitas dienesti paši atklāj, ka pastāv kādi no 1. punkta pirmajā un otrajā daļā aprakstītajiem apstākļiem, tie atmaksā vai atlaiž nodokli pēc savas ierosmes."

6 Regulas Nr. 444/2002 piektajā un sestajā apsvērumā ir noteikts šādi:

"(5) Pēc preču laišanas brīvā apgrozībā cenu, kas nolīgta starp pircēju un pārdevēju, noteiktos gadījumos var grozīt, lai ņemtu vērā to, ka precēm ir trūkumi.

(6) Spēkā esošajos noteikumos tāpēc būtu noteikti jāparedz, ka darījuma vērtībā [muitas] Kodeksa 29. panta nozīmē var ņemt vērā šos īpašos apstākļus, vienlaikus piemērojot attiecīgas drošības klauzulas un saprātīgus termiņus."

7 Ar Regulu Nr. 444/2002, kura spēkā stājās 2002. gada 19. martā, tika ieviesta jauna īstenošanas regulas 145. panta redakcija.

8 Šī 145. panta 2. un 3. punkts ir šādi:

"2. Par precēm faktiski samaksātās vai maksājamās cenas grozījumu, ko par labu pircējam izdara pārdevējs pēc preču laišanas brīvā apgrozībā, var ņemt vērā muitas vērtības noteikšanai saskaņā ar [muitas] Kodeksa 29. pantu, ja, lai pārliecinātu muitas dienestus, pierāda, ka:

a) precēm bija trūkumi brīdī, kas minēts [muitas] Kodeksa 67. pantā;

b) pārdevējs grozījumu izdarīja, izpildot līgumisku galvojuma pienākumu, ko paredz pirkuma līgums, kas noslēgts pirms preču laišanas brīvā apgrozībā;

c) fakts, ka precēm ir trūkumi, vēl nav ņemts vērā attiecīgajā pirkuma līgumā.

3. Par precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, kas grozīta saskaņā ar 2. punktu, var ņemt vērā vienīgi tad, ja grozījumu izdarīja 12 mēnešu laikā pēc tam, kad tika pieņemta deklarācija par preču laišanu brīvā apgrozībā."

Valsts tiesiskais regulējums

9 Vācijas Civillikuma (*Bürgerliches Gesetzbuch*, turpmāk tekstā — "*BGB*") otrajā daļā ir ietverts saistību tiesību regulējums. Tā VIII sadaļas I nodaļā ir paredzēti noteikumi par pirkuma līgumu.

10 Gadījumā, kad lietai piemīt trūkumi, *BGB* 437. pantā pircējam ir paredzētas šādas tiesības:

"Ja prece izrādās ar trūkumiem, pircējs, ja ir izpildīts turpmākajās normās noteiktais un nav paredzēts citādi, var:

1. lūgt preces atbilstības atjaunošanu atbilstoši 439. pantam;

2. lauzt līgumu [..], vai lūgt pirkuma cenas samazinājumu atbilstoši 441. pantam;

3. lūgt zaudējumu atlīdzināšanu [..] vai radušos izdevumu atmaksu [..]."

11 Ja pircējs izvēlas preces atbilstības atjaunošanu, *BGB* 439. panta 1. punktā viņam ir paredzētas šādas tiesības:

"Kā preces atbilstības atjaunošanu pircējs pēc savas izvēles var pieprasīt novērst preces trūkumus, vai arī piegādāt jaunu preci bez trūkumiem."

12 Ja pircējs izvēlas pirkuma cenas samazināšanu, tad *BGB* 441. pantā ir paredzēts šādi:

"1. Tā vietā, lai lauztu līgumu, pircējs var prasīt pārdevējam apliecināt pirkuma cenas samazināšanu. [..]

[..]

3. Cenas samazināšanas gadījumā pirkuma cena ir jāsamazina tādā proporcijā, kādā līguma noslēgšanas brīdī būtu bijusi preces bez trūkumiem vērtība attiecībā pret tās patieso vērtību. Samazinājums, ja nepieciešams, ir jāveic ar vērtējuma palīdzību."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

13 Kā norādījusi iesniedzējtiesa, *Mitsui* no Japānas ieved jaunas *Subaru* markas automašīnas, kuras tiek pārdotas Eiropas Savienībā ar izplatītāju starpniecību. Ražotājs pārdevējs šīm automašīnām piemēro triju gadu garantiju tehnisku vai citu trūkumu gadījumā. Šīs garantijas ietvaros ražotājs pārdevējs atlīdzina *Mitsui* izmaksas, kas tai radušās attiecībās ar trešajām personām saistībā ar garantijas pasākumiem, it īpaši saistībā ar pasākumiem, ko veic izplatītāji gadījumos, kad precei ir trūkumi. Katra mēneša beigās *Mitsui* informē ražotāju pārdevēju par garantijas pakalpojumiem un nākamajā mēnesī saņem atbilstošu atmaksu.

14 2003. gada 13. jūnijā *Mitsui* iesniedza pieteikumu par muitas nodokļu atmaksu saistībā ar garantijas pakalpojumiem, kas tika sniegti attiecībā uz automašīnām, kuras tā 2000. gada jūlijā bija laidusi brīvā apgrozībā.

15 Ar 2004. gada 27. maija lēmumu *Hauptzollamt* piešķīra *Mitsui* atmaksu, kas aprēķināta par garantijas pakalpojumiem, par kuriem tā bija izrakstījusi rēķinus ražotājam pārdevējam līdz 2002. gada februārim. Turpretim atmaksa saistībā ar garantijas pakalpojumiem, kas sniegti no 2002. gada marta līdz 2003. gada jūnijam, tika noraidīta.

16 *Hauptzollamt* šajā sakarā norādīja, ka saskaņā ar īstenošanas regulas 145. panta 3. punktu garantijas izmaksas par muitas vērtības samazinājumu var uzskatīt tikai tad, ja importēto preču vērtība ir tikusi grozīta divpadsmit mēnešu laikā kopš to laišanas brīvā apgrozībā. Šī norma esot jāpiemēro arī atmuitošanai, kas veikta pirms Regulas Nr. 444/2002 stāšanās spēkā 2002. gada 19. martā. Attiecībā uz 2000. gada jūlijā brīvā apgrozībā laistajām precēm varētu tikt ņemti vērā tikai līdz 2002. gada februārim ieskaitot veiktie cenu grozījumi.

17 *Mitsui* par šo lēmumu iesniedza sūdzību. Tā uzskata, ka īstenošanas regulas 145. pants tās pieteikumam par nodokļu atmaksu neesot piemērojams, jo garantiju gadījumi neesot vēlāki cenu grozījumi, bet gan līgumsaistību ietvaros paredzēta atbildības pienākuma atzīšana noteiktās summas apmērā. Turklāt šo normu, kura grozīta ar Regulu Nr. 444/2002, nevarot piemērot precēm, kuras importētas un laistas brīvā apgrozībā pirms 2002. gada 19. marta, proti, pirms Regulas Nr. 444/2002 spēkā stāšanās dienas. Kopienu tiesībās pamatā esot paredzēts atpakaļejošā spēka aizlieguma princips, kas attiecoties arī uz tādu materiāli tiesisko regulējumu kā īstenošanas regulas 145. panta 2. un 3. punktā paredzēto.

18 Tā kā *Finanzgericht Düsseldorf* bija šaubas par Muitas kodeksa 29. panta interpretāciju, kā arī par īstenošanas regulas 145. panta 2. un 3. punkta interpretāciju un spēkā esamību, tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai ražotāja pārdevēja maksājumi pircējam, kas tika veikti tādas garantijas vienošanās kā šajā lietā ietvaros un ar ko tika atlīdzināti remontdarbu izdevumi, kuru atlīdzību no pircēja pieprasīja tā [izplatītāji], samazina muitas vērtību atbilstoši [Muitas kodeksa] 29. panta 1. punktam un 3. punkta a) apakšpunktam, kas tika deklarēta, pamatojoties uz starp pārdevēju un ražotāju un pircēju atrunāto cenu?

2) Vai pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētie ražotāja pārdevēja maksājumi pircējam, kas tika veikti garantijas ietvaros radušos izdevumu atlīdzināšanai, ir uzskatāmi par darījuma vērtības grozījumu atbilstoši [īstenošanas regulas] 145. panta 2. punktam?

3) Gadījumā, ja uz pirmo vai otro prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši: vai [īstenošanas regulas] 145. panta 2. un 3. punkts ir piemērojami importam, par ko muitas deklarācijas pieņemtas, pirms stājās spēkā Regula Nr. 444/2002?

4) Gadījumā, ja uz trešo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši: vai [īstenošanas regulas] 145. panta 2. un 3. punkts ir spēkā?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

19 Ar diviem pirmajiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts un 3. punkta a) apakšpunkts, kā arī īstenošanas regulas 145. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka gadījumos, kad preces pēc to laišanas brīvā apgrozībā izrādās esam ar trūkumiem, bet kad ir pierādīts, ka tie ir pastāvējuši jau pirms tam, saskaņā ar līgumā paredzētajām garantijas saistībām ražotājam pārdevējam ir jāveic vēlāka atmaksa pircējam; atmaksa, kura atbilst izplatītāju veikto remontu izmaksām, var samazināt minēto preču darījuma vērtību un tādējādi muitas vērtību, kas ir vērtība, kura deklarēta atbilstoši cenai, par kuru sākotnēji bija vienojušies ražotājs pārdevējs un pircējs.

20 Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, vispirms ir jāatgādina, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka ar muitas novērtējumu saistītais Kopienas regulējums ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienotu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu (1990. gada 6. jūnija spriedums lietā C-11/89 *Unifert*, *Recueil*, I-2275. lpp., 35. punkts, un 2000. gada 19. oktobra spriedums lietā C-15/99 *Sommer*, *Recueil*, I-8989. lpp., 25. punkts). Muitas vērtībai tādējādi ir jāatspoguļo

importētās preces patiesā tirgus vērtība un tajā jāņem vērā visi šīs preces tirgus vērtību veidojošie aspekti (skat. 2006. gada 16. novembra spriedumu lietā C-306/04 *Compaq Computer International Corporation*, Krājums, I-10991. lpp., 30. punkts).

21 Kā izriet no iesniedzējtiesas konstatētā, ražotājs pārdevējs no Japānas pārdeva *Mitsui* jaunas automašīnas. Pamata lietā importēto preču muitas vērtība atbilda cenai, par kuru bija vienojušies ražotājs pārdevējs, no vienas puses, un *Mitsui*, no otras puses. Tā kā ražotājs pārdevējs jaunajām pārdotajām automašīnām piemēroja triju gadu garantiju tehnisku vai citu trūkumu gadījumā, tam bija pienākums vēlāk atlīdzināt *Mitsui* iespējamās izmaksas, kuras tai varētu rasties attiecībās ar trešajām personām minētās garantijas ietvaros.

22 Ja pēc automašīnas ievešanas izrādījās, ka tai piemīt trūkumi, tad tās patiesā tirgus vērtība, kā to savu secinājumu 21. punktā norādījis ģenerāladvokāts, bija zemāka par darījuma vērtību, kas bija deklarēta, to laižot brīvā apgrozībā.

23 Muitas kodeksa 29. panta 1. un 3. punktā nav konkrēti norādīti nosacījumi darījuma vērtības, kas ir muitas vērtības aprēķina pamatā, vēlāku grozījumu veikšanai.

24 Katrā ziņā samaksātā vai maksājamā cena ir lielums, kurš, iespējams, jāgroza, ja tas nepieciešams, lai izvairītos no tā, ka muitas vērtība tiek noteikta patvaļīgi vai fiktīvi (šajā sakarā skat. 1986. gada 12. jūnija spriedumu lietā 183/85 *Repenning*, *Recueil*, 1873. lpp., 16. punkts).

25 Tiesa it īpaši jau atzinusi, ka gadījumos, kad vērtējamā prece, kura pirkšanas brīdī bijusi bez trūkumiem, ir tikusi bojāta pirms tās laišanas brīvā apgrozībā, tad samaksātā vai

maksājamā cena ir jāsamazina proporcionāli radītajam bojājumam, ja runa ir par neparedzamu preces tirgus vērtības samazinājumu (skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Repenning*, 18. punkts, un *Unifert*, 35. punkts).

26 Tāpat arī pamata lietā ir jāatzīst, ka samaksāto vai maksājamo cenu var samazināt proporcionāli preču tirgus cenas samazinājumam preces trūkuma dēļ, ja ir pierādīts, ka tas pastāvēja pirms tās laišanas brīva apgrozībā un ka pēc tam ir veikti atlīdzinājumi saskaņā ar līgumisku garantijas pienākumu, un tādēļ vēlāk ir samazinājusies šo preču muitas vērtība.

27 Kā izriet no Regulas Nr. 444/2002 piektā un sestā apsvēruma, īstenošanas regulas 145. panta 2. punktā šajā sakarā ir paredzēts risinājums, kas jau norādīts paša Muitas kodeksa 29. pantā. Minētā 145. panta 2. punktā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem par brīvā apgrozībā laistajām precēm samaksātās cenas grozījumus, kurus pārdevējs izdarījis par labu pircējam, var ņemt vērā to muitas vērtības noteikšanai. Šie kumulatīvie nosacījumi ir pavisam trīs. Tie ir izpildīti, ja var pierādīt preču trūkumus brīdī, kad muitas deklarāciju pieņēmušas muitas iestādes, ka cenas grozījumi izriet no pirkuma līgumā, kas noslēgts pirms preču laišanas brīvā apgrozībā, paredzētā garantijas pienākuma un ka preču trūkumi nav jau ņemti vērā pirkuma līgumā.

28 Arī pārdevēja veiktie maksājumi pircējam saskaņā ar vienošanos par garantiju, ar kuru pircējam tiek kompensētas remontu izmaksas, kuras veikuši viņa pircēji, ir uzskatāmi par samaksātās vai maksājamās cenas "grozījumu", jo minētajā regulas 145. pantā ietvertā frāze "cenas grozījums" attiecas uz dažādiem gadījumiem, tostarp uz samaksātās vai maksājamās cenas samazinājumu.

29 No tā izriet, ka uz diviem pirmajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 29. panta 1. punkts un 3. punkta a) apakšpunkts, kā arī īstenošanas regulas 145. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumos, kad preces pēc to laišanas brīvā apgrozībā izrādās esam ar trūkumiem, bet kad ir pierādīts, ka tie ir pastāvējuši jau pirms tam, saskaņā ar līgumā paredzētajām garantijas saistībām ražotājam pārdevējam ir jāveic vēlāka atmaksa pircējam; atmaksa, kura atbilst izplatītāju veikto remontu izmaksām, var samazināt minēto preču darījuma vērtību un tādējādi muitas vērtību, kas ir vērtība, kura deklarēta atbilstoši cenai, par kuru sākotnēji bija vienojušies ražotājs pārdevējs un pircējs.

Par trešo jautājumu

30 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa Tiesai vaicā, vai īstenošanas regulas 145. panta 2. un 3. punkts ir piemērojami importam, kura deklarācijas muitas iestādes bija pieņēmušas pirms 2002. gada 19. marta, kad spēkā stājās Regula Nr. 444/2002, ar kuru grozīts minētais 145. pants.

31 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības aizsardzības principi ir daļa no Kopienu tiesību sistēmas. Tādējādi tie ir jāievēro Kopienu iestādēm (it īpaši skat. 2005. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-376/02 "Goed Wonen", Krājums, I-3445. lpp., 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Kaut arī vispārīgi tiesiskās drošības principam ir pretrunā, ka Kopienu tiesību akta piemērošanas laikā sākums ir noteikts pirms šī tiesību akta publicēšanas, tomēr izņēmuma kārtā ir pieļaujami citādāki gadījumi, ja to pieprasa vispārējo interešu mērķi un ieinteresēto personu tiesiskā paļāvība ir atbilstošā veidā ievērota (it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "Goed Wonen", 33. punkts), kā arī, ja no attiecīgo

Kopienu tiesību normu teksta, mērķa vai uzbūves skaidri izriet, ka tām piemīt šāda iedarbība (šajā sakarā skat. 2006. gada 9. marta spriedumu lietā C-293/04 *Beemsterboer Coldstore Services*, Krājums, I-2263. lpp., 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Nedz Regulas Nr. 444/2002 normās vai apsvērumos, nedz arī šī tiesību akta sagatavošanas dokumentos nav nekādu norāžu, ka īstenošanas regulas 145. pantam būtu piešķirams atpakaļejošs spēks.

34 Tieši pretēji, no Muitas kodeksa komitejas (muitas vērtības sadaļa) (2001. gada 26. oktobra sanāksmē pieņemto slēdzienu apkopojums *TAXUD*/906.2001, *EN*, 3. lpp.) ziņojuma izriet, ka šai "normai [..] nav atpakaļejoša spēka un to nav paredzēts tai piešķirt, ja nu vienīgi Komiteja skaidri paustu šādu vēlmi". Un tā nav noticis.

35 Katrā ziņā, kā izriet no šī sprieduma 31. un 32. punkta, Kopienu tiesību normai piešķirtā iedarbība nedrīkst apdraudēt Kopienu tiesību pamatprincipus, it īpaši tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principus.

36 Kaut arī ar īstenošanas regulas 145. pantu tiek mērķēts uzlabot tiesisko drošību, jo tajā ir skaidri noteikts, ka jāņem vērā preču cenas grozījumi, ja ievešanas brīdī tās izrādās ar trūkumiem, tomēr tā piemērošana pamata lietā apdraudētu Vācijas tirgus dalībnieku tiesisko paļāvību, jo, kā savu secinājumu 50. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, Vācijas muitas dienesti grozījumiem, kas tika veikti pēc preču ievešanas, preču darījuma vērtībai, lai noteiktu to muitas vērtību precēm piemītošo trūkumu dēļ, piemēroja vispārīgu trīs gadu termiņu, kas paredzēts Muitas kodeksa 236. panta 2. punktā.

37 Tādēļ ir jāatzīst, ka īstenošanas regulas 145. panta 2. un 3. punkts nav piemērojami situācijām, kuras radušās pirms 2002. gada 19. marta.

38 No iepriekš minētā izriet, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka īstenošanas regulas 145. panta 2. un 3. punkts nav piemērojami importam, par kuru deklarācijas pieņemtas pirms 2002. gada 19. marta.

Par ceturto jautājumu

39 Ņemot vērā atbildi, kas tika sniegta uz trešo jautājumu, uz ceturto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

40 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 29. panta 1. punkts un 3. punkta a) apakšpunkts, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2002. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 444/2002, 145. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumos, kad preces pēc to laišanas brīvā apgrozībā izrādās esam ar trūkumiem, bet kad ir pierādīts, ka tie ir pastāvējuši jau pirms tam, saskaņā ar līgumā paredzētajām garantijas saistībām ražotājam pārdevējam ir jāveic vēlāka atmaksa pircējam; atmaksa, kura atbilst izplatītāju veikto remontu izmaksām, var samazināt minēto preču darījuma vērtību un tādējādi muitas vērtību, kas ir vērtība, kura deklarēta atbilstoši cenai, par kuru sākotnēji bija vienojušies ražotājs pārdevējs un pircējs;

2) Regulas Nr. 2454/93, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 444/2002, 145. panta 2. un 3. punkts nav piemērojami importam, par kuru deklarācijas pieņemtas pirms 2002. gada 19. marta.

[Paraksti]